

İslami dönüşüm tahtında müslümanların dönüşümü

Son yirmi yıllık dönemde Türk siyaseti Türkiye'deki müslümanların kendi dışındakilerle, yani programında İslâmî hedeflere ulaşmak gibi bir madde bulunmayan siyasi taraflarla hangi türden ilişkiler kuracağına üstü örtük tartışmasıyla geçti. Sarih bir dille tekellüm edilemediği için bu tartışmaların ne bir çözüm ürettiği, ne de bizi teorik bir olgunluğa ulaştırabildiği söylenebilir. Anlayanlar için fiili durumdaki çözümsüzlüğün ve teorik bulanıklığın nerede saklı olduğu meçhul değil.

Programında İslâmî hedeflere ulaşmak gibi bir madde bulunmayan siyasi taraflar siyasi İslâm temsilcileriyle bir uzlaşmaya varma eğilimi izhar ettikleri zaman bunu bilinen programlarında netliğe ulaşmalarının değil, bilakis programlarını tahrif edişlerinin, dünya sisteminin isterlerine uygun olarak zaten çarpık olan programlarını bir kez daha çarpıtışlarının, sulandırışlarının sonucu yaptılar. Benzeri bir işlemi siyasi İslâm'ı üstlenme iddiasında bulunan müslümanların da yapmasını beklediler. Geride bıraktığımız siyasi dönemdeki uzlaşma tarafların kendi programına sadık kalmaları ve fakat muhatabınının o programda nerede yer aldığını sarahaten belirtmek suretiyle gerçekleşmeyecekti. Uzlaşmadan umulan karşılıklı program ilgası programının istihsal edilmesiydi. Bu oldu.

**İSMET
ÖZEL**

Türkiye'deki sol (dünyadaki sola paralel olarak) sosyalist bir düzen inşa etme hedefinden vazgeçmiş; Türkiye'deki sağ (dünyadaki sağcı eğilimlerde pek rastlanmayan) anti-totaliter karakterini kaybetmişti. Türk siyasetinde öngörülen uzlaşma ülke müslümanlarının ülke hayatında ağırlıklı bir yer sahibi olmaları karşısında alınan bir tedbirden başka bir şey değildi. Müslümanlar yeni bir düzen özlemlerini terkeder, kendilerini İslâmî bir siyaset yapma çizgisine sokan karakteri kaybetmeyi göze alırlarsa onlarla uzlaşılabilirdi. Eğer beklenen ölçülerde ve formda bir uzlaşma gerçekleşmediyse ve hiç kabahati olmadığı halde birileri cezaya uğramış duruma düşürüldüyse bunun sebebi siyasi İslâm iddiasıyla ortaya çıkanların modernleşme tarihimizin bize hediye ettiği İslâmlaşma tezini ilga etmede gösterdikleri beceriksizlikte aranmalıdır.

Daha da dikkate değer olanı siyasi İslâm karşısında bir blok, bir cephe oluşmasıydı. Böyle bir cepheyi sağ ve sol görüşlü siyasetçiler siyasi İslâm'ın içinde, yanında veya karşısında olmanın kendi programlarını uygulamada engeller çıkaracağı endişesiyle değil; programsız kaldıklarının faş olması korkusuyla oluşturdular. Şimdi sıra siyasi İslâm karşısındaki blok içine siyasi İslâm iddiasıyla ortaya atılanları dahil etmeye gelmiştir. Böylece Türk siyaseti bir taşla iki kuş vuracak kıvama gelmiş bulunuyor. Birinci kuş İslâmî dönüşüm fikrinin herhangi bir İslâmî hedef gözetilmeksizin atılması; ikinci kuş ise bizzat ve bizatihi müslümanların dünya sistemi isterlerine uygun bir dönüşüme uğratılmasıdır. Yani biz Türkler artık hem İslâmî bir dönüşüm yaşamış, hem de müslüman unsurumuzu sistem lehine dönüşüme uğratmış haldeyiz. Halimiz gülünemeyecek kadar zavallı, ağlanamayacak kadar ciddi-yetsiz.